

Kalliope

– C. ÖZANAÇ · 07 Nisan 2014

Kocaman bir öznedeki yüklemisiz kalmakTüm filleri mi yüklenir misin Kalliope ?Volkan olsan; ha patladı ha patlayacak,
Pervane olan kaçır mı hiç lavdan ?
Pervaneyim, fitilimi ateşle Kalliope

Arada bir ruhuma gizleniyor Kabil,
Sinsice dolaşılıyor damarlarımda,
Konuşuyor benimle;
"Hadi kır kalemi" diyor, "katlet mısıraları"

Habil yanım ağır basıyor sonra,
Ruhum seni öldüremiyor, içimde yaşıyorsun
Küsme bana, sakın küsme Kalliope
Sen bende ben oluyorsun, yazdıkça yaşıyorsun ...

Topuklarım boşluğun ta avucunda,
Düştüm, düşeceğim !
Yazmazsam öleceğim ...!

Çağırıyorum seni;
Gel...
Tüylü beyaz kanatlarını kuşan
En parlak ışıklarını giyin
Yüreğini avucuna al, gel
Gel Kalliope....
Gelmezsen, biriktirdiğim tümcelere asılıp
Öleceğim ...!

Mecaz değil, maraz değil;
Secdeye varan ay'dan,
Geldi gelecek denen Deccalden,
Kendi kınını kesen bıçaktan,
Hiçbirinden ürkmedim sensizlik kadar
Korktuğumla yüzleştirme beni Kalliope...!

Atar damarlarımda sen, toplar damarlarımda ben
Attığın her bakış toplansın bende
Gör beni Kalliope
Kış güneşine kanmış tomurcuklar gibi,
Vakitsiz oç alma
Kindarlık yakışmaz ki sana....
Arada bir omuza ihtiyaç duyuyorum,
Beni duyduklarına k'andırma Kalliope,
Beni, bana bırakma...!

CANAN ÖZANAÇ 15/01/2014